

РЕШЕНИЕ

№ 8929

гр. С., 04.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 42 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Г. В. К.

при участието на секретаря Б. ЕМ. П.
като разгледа докладваното от Г. В. К. Гражданско дело № 20211110138914
по описа за 2021 година

Предявени са обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл.422 от ГПК,вр.чл.415 от ГПК,вр.чл.79 от ЗЗД,вр.чл.129 от ТЗ и чл.86 от ЗЗД от СТ. ИВ. СТ.,ЕГН *****,с адрес гр.С.,ул.“А.“ № 7,против „К. И.“ЕООД,ЕИК *****,с със седалище и адрес на управление гр.С.,ул.“Ц. А.“ № 17,представявано от М. М. Н.а,с искане да бъде постановено решение,с което да бъде признато за установено,че съществува вземане на ищеца в размер от 9599,59 лева – задължение за втора вноска по договор за продажба на дружествени дялове,сключен на 07.06.2018 г.,с настъпил падеж на 31.12.2019 г.,ведно със законната лихва върху главницата,считано от 27.07.2020 г. до окончателното изплащане на вземането,както и мораторна лихва в размер от 557,35 лева за периода 01.01.2020 г. до 27.07.2020 г.

В исковата молба се твърди,че страните са сключили договор за продажба на дружествени дялове на 07.06.2018 г.,а съгласно този договор ищецът прехвърлил на ответника 85 дружествени дяла с номинална стойност от 850 лева на ответника от капитала на „К.“ООД,ЕИК *****,а ответникът се задължил да заплати цена в размер на 19199,18 лева. Ищецът твърди,че е получил първата вноска в размер от 3839,83 лева,но втората вноска от 9599,59 лева не е заплатена. Ищецът поддържа,че по реда на заповедното производство е претендирал паричната сума,но предвид депозираното възражение срещу заповедта за изпълнение е налице правен интерес от предявяване на установителния иск. Моли съда да уважи предявената установителна искова претенция.

Ответникът в депозирания писмен отговор оспорва исковата претенция като неоснователна и недоказана с доводи,че между страните не съществува договорно правоотношение,тъй като според сключения договор,ако не бъдат заплатени в срок дружествените дялове,договорът се считал прекратен по

право. Ответникът моли съда да отхвърли исковата претенция.

Софийският районен съд, първо гражданско отделение, 42 състав, като обсъди представените по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, при спазване изискванията на чл. 235 от ГПК, приема за установено следното :

Със заявление по реда на чл. 417 от ГПК СТ. ИВ. СТ. е претендирал издаването на заповед за изпълнение против „К. И.“ ЕООД за сумите от 9599,59 лева главница и 557,35 лева лихва за забава за периода 01.01.2020 г. до 27.07.2020 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаване на заявлението до окончателното изплащане на вземането. Искането е уважено с издадената заповед за изпълнение по чл. 417 от ГПК.

Представен е договор за продажба на дружествени дялове, сключен на 07.06.2018 г., съгласно който СТ. ИВ. СТ., като прехвърлител, и „К. И.“ ЕООД, като купувач, са постигнали съгласие да бъдат обвързани от правоотношение, според което прехвърлителят се задължава да прехвърли притежаваните от него дружествени дялове от капитала на „К.“ ООД – 85 дяла на номинална стойност 850 лева, а купувачът се съгласява да заплати цената от 19199,18 лева. Съгласно чл. 2 от договора цената за придобиване на дяловете е платима, както следва – първа вноска до 08.06.2018 г. в размер от 20 %, втора вноска до 31.12.2019 г. в размер на 50 % и трета вноска в срок до 31.12.2020 г. в размер на 30 % от цената, като по отношение на С.С. дължимите суми са съответно 3839,83 лева, 9599,59 лева и 5759,75 лева. Съгласно чл. 3 от договора страните приемат, че при неизплащане на дружествените дялове в сроковете по ал. 2 договорът се прекратява по право и без да е необходимо уведомление за прекратяването, като платеното към момента на прекратяването не подлежи на връщане.

Установява се, че в Търговския регистър е вписано прехвърлянето на дялове от СТ. ИВ. СТ. на „К. И.“ ЕООД.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи :

Искът с правно основание чл. 422 от ГПК, вр. чл. 415 от ГПК е законодателно уреден като положителен установителен иск, съгласно който се цели да бъде установено дали съществува вземането, относно което е издадена заповед за изпълнение, когато срещу заповедта за изпълнение е депозирано възражение. Този иск има предмет, идентичен с предмета на заповедното производство – подлежи на доказване същото вземане – на соченото основание и в претендирания размер, относно което е издадена заповедта за изпълнение. Предвид регламентирането на иска като положителен установителен иск в тежест на ищеца е възложено доказването, че разполага с парично вземане, произтичащо от договор за прехвърляне на дружествени дялове, както и че предвид допускане забава на изпълнението на задължението за заплащане на дружествени дялове е дължима мораторна лихва. Законът регламентира фикция, че искът се счита предявен на датата на подаване на заявлението, ако исковата молба е депозирана в едномесечен срок, считано от съобщението с указания за предявяване на иск, т.е. на 27.07.2020 г.

Софийският районен съд приема, че от събраните в хода на производството доказателства може да бъде направен извод, че искът за

сумата от 9599,59 лева,представляваща втора вноска по цена за прехвърляне на дружествени дялове подлежи на уважаване. Страните не спорят,а и от представения по делото договор за прехвърляне на дружествени дялове се установява,че ищецът С.,като прехвърлител,и ответното дружество,като приобретател,са постигнали съгласие относно прехвърляне на 85 дружествени дяла при посочена в договора продажна цена,платима на три вноски – съответно в размер на 20 %,50 % и 30 % с посочен падеж на плащане на всяка от вноските. Договорът за продажба на дружествени дялове е сключен в изискуемата форма – писмена с нотариална заверка на подписите,не е спорно и обстоятелството,че промяната в лицето,което е собственик на дружествените дялове е отразена в Търговския регистър. Договорът за продажба на дружествени дялове представлява съглашение между сключилите го страни относно прехвърляне на дялове при съответно уговорени условия,но освен това поражда и задължение промяната в носителя на правото на собственост върху дружествените дялове да бъде отразена чрез вписването в Търговския регистър. Това означава,че договорът за прехвърляне на дружествени дялове не се характеризира само с възникване на права и задължения за страните,които го сключват,но поражда и задължения за отразяване на променените обстоятелства по отношение на дружеството,дружествени дялове,от което са предмет на правоотношението. Законът за Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел регламентира,че вписаните в Търговския регистър обстоятелства се считат известни на третите добросъвестни лица,а невписаните обстоятелства се смятат несъществуващи – чл.7 и чл.10,ал.2 от Закона за Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел. По съществото страните не спорят относно обстоятелството,че договор за продажба на 85 дружествени дяла е сключен и е уговорена продажна цена в размер от 19199,18 лева,а спорът между страните е концентриран относно това дали договорът за продажба на дружествени дялове следва да се счита прекратен по право при съобразяване клаузата на чл.3 от сключения договор. Отчитайки характеристиките на договора за продажба на дружествени дялове,както и предвид необходимостта промяната в собствеността на дружествените дялове да бъде оповестена публично чрез вписване в Търговския регистър,съдът намира,че доводите на страната ищец чрез процесуалния ѝ представител,че клаузата на чл.3 от договора се явява недействителна се явяват основателни,поради което следва да се приеме,че тази договорна клауза не може да породи правни последици,респективно предвид това,че договорът между страните съществува,както и като бъде отчетено,че втората вноска от продажната цена на дружествените дялове е с настъпил падеж на 31.12.2019 г. и не е заплатена,обстоятелство,че което дружеството ответник не оспорва,исковата претенция за главницата подлежи на уважаване за пълния претендиран размер от 9599,59 лева. Принципно не съществува спор,че страни по договор могат да уговорят хипотеза,когато настъпва прекратяване на правоотношението по право. В конкретния случай обаче,отчитайки естеството на договорното правоотношение и последиците,които законът предвижда относно необходимостта от вписване на притежателя на дружествените дялове в Търговския регистър,както и предвид това,че вписването на всяка промяна в Търговския регистър се основава на

представяне на съответен писмен акт, който да бъде вписан в Търговския регистър съгласно чл.6 от ЗТРРЮЛНЦ, съдът счита, че договорна клауза, предвиждаща прекратяване по право противоречи на закона и следва да бъде възприето, че такава уговорка е недействителна, в която насока настоящият състав на съда счита, че договорът може да съществува и без клаузата на чл.3 от същия, без да се засяга съдържанието на договорното правоотношение. Със сключването на договора за продажба на дружествени дялове страната прехвърлител се е разпоредила с правото си върху тези дружествени дялове, а и новият носител на правото върху същите е вписан в Търговския регистър, т.е. за всички лица собственик на дружествените дялове се счита този, който е обявен в Търговския регистър. С оглед това, че всяка последваща промяна на вписано в Търговския регистър обстоятелство може да се основава на писмен акт, удостоверяващ настъпването на съответната промяна, както и при отчитане значението на вписването в отношенията спрямо трети лица, съдът приема, че клаузата за прекратяване по право на договора следва да се счита недействителна, а по отношение на договора за продажба на дружествени дялове е приложима единствено хипотезата на развалянето му чрез изявление от изправната към неизправната страна. Изправната страна по договорното правоотношение може да претендира реално изпълнение на договорно задължение или да отправи изявление за разваляне на договора, като е предоставено на нейната преценка кое свое право да упражни. В конкретния случай ищецът С. е изправна страна по договора, защото е прехвърлил своите 85 дяла и с подаването на заявление по чл.417 от ГПК претендира изпълнение на задължението за заплащане на втора вноска от продажната цена, възлизаща на 9599,59 лева, платима до 31.12.2019 г. Наличието на настъпил падеж на задължението за заплащане на цената в размер от 9599,59 лева, съпоставено с липсата на проведено доказване от страна на ответника да е изпълнил задължението си, означава, че исковата претенция за главницата от 9599,59 лева подлежи изцяло на уважаване.

Софийският районен съд приема, че и искът за заплащане на мораторна лихва следва да бъде уважен. Когато паричното задължение има определен падеж, считано от датата, следваща падежа, длъжникът изпада в забава, без да е необходима покана. От представения договор за прехвърляне на дружествени дялове се установява, че втората вноска по договора е с падеж до 31.12.2019 г., което означава, че считано от 01.01.2020 г. ответникът е изпаднал в забава, респективно искът за мораторна лихва подлежи изцяло на уважаване за сумата от 557,35 лева за периода 01.01.2020 г. до 27.07.2020 г.

При този изход на делото и като съобрази, че ищецът претендира присъждането на съдебноделоводни разноски съдът приема, че следва да бъдат присъдени такива в размер от 203,13 лева държавна такса за заповедното производство и в размер от 1480,05 лева държавна такса и заплатено адвокатско възнаграждение за исковото производство.

По изложените съображения **Софийският районен съд**

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл.422 от

ГПК,вр.чл.415 от ГПК,вр.чл. 79 от ЗЗД,вр.чл.129 от ТЗ и чл.86 от ЗЗД по отношение на „К. И.“ЕООД,ЕИК *****,с със седалище и адрес на управление гр.С.,ул.“Ц. А.“ № 17,представлявано от М. М. Н.а,че съществува вземане на СТ. ИВ. СТ.,ЕГН *****,с адрес гр.С.,ул.“А.“ № 7,в размер от 9599,59 лева (девет хиляди петстотин деветдесет и девет лева петдесет и девет стотинки) – задължение за втора вноска по договор за продажба на дружествени дялове,сключен на 07.06.2018 г.,с настъпил падеж на 31.12.2019 г.,ведно със законната лихва върху главницата,считано от 27.07.2020 г. до окончателното изплащане на вземането,както и мораторна лихва в размер от 557,35 лева (петстотин петдесет и седем лева тридесет и пет стотинки) за периода 01.01.2020 г. до 27.07.2020 г.,относно което вземане е издадена заповед за изпълнение по ч.гражд.дело № 33542/2020 г. по описа на СРС,42 състав.

ОСЪЖДА „К. И.“ЕООД,ЕИК *****,с със седалище и адрес на управление гр.С.,ул.“Ц. А.“ № 17,представлявано от М. М. Н.а да заплати на основание чл.81 от ГПК,вр.чл.78,ал.1 от ГПК на СТ. ИВ. СТ.,ЕГН *****,с адрес гр.С.,ул.“А.“ № 7,сумата от 203,13 лева (двеста и три лева и тринадесет стотинки) държавна такса за заповедното производство и в размер от 1480,05 лева (хиляда четиристотин и осемдесет лева и пет стотинки) държавна такса и заплатено адвокатско възнаграждение за исковото производство.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____